

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szentestóth Györgyi ügyvéd által képviselt budapesti lakos felperesnek a dr. Tóth Regina ügyvéd által képviselt budapesti lakos I.r., budapesti lakos II.r. és budapesti lakos III.r. alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Fővárosi Bíróság előtt 26.P/P.III.20.434/2006. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.536/2006/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperesek által 19. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, tárgyaláson kívül, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését - a perköltség viselésére is kiterjedően - részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az I. és II.r. alperesek 2006. február 17-ig, a III.r. alperes pedig folyamatosan azzal is megsértették a felperes képmáshoz és személyes adatok kezeléséhez fűződő jogát, hogy a .. alatti ingatlan közös használatra szolgáló részein működtetett kamerákkal a felperes képmását hozzájárulása nélkül rögzítették.

A bíróság az alpereseket a további jogsértéstől eltiltja és kötelezi a III.r. alperest, hogy 15 napon belül a felperes által 26. P/P.20.434/2006/7/2-3.szám alatt csatolt vázrajzon ábrázolt 3-as, 4-es és 5-ös számmal jelölt kamerák működtetését szüntesse meg vagy a kamerák elhelyezését oly módon változtassa meg, hogy azok a közösen használt területek figyelésére alkalmatlanná váljanak. Mellózi a felperes első fokú perköltségben marasztalását.

Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 80.000 (Nyolcvanezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetékből 6.000 (Hatezer) forintot a felperes, 30.000

(Harmincezer) forintot pedig az alperesek egyetemlegesen kötelesek az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A .. szám alatti ingatlanon álló családi ház és a telek a felperes, valamint az I. és II.r. alperes közös tulajdona volt, melyet a peres felek megosztva használtak. A garázs bejárati része, illetve az ingatlan bejárata a felek közös használatában állt, így azokon a területeken a felperes is közlekedett. Az alperesek a jogelődjük által felszerelt két vagyonvédelmi kamerát további három vagyonvédelmi kamerával bővítették, amelyeket részben az általuk kizárólagosan használt területen helyeztek el, részben pedig a garázs közös használatú részében, illetve a közös bejáratnál. E kamerák nem csak az alperesek által kizárólagosan használt területeket, hanem a közös használatú területeket is megfigyelték. A digitális kamerák mozgásra kapcsolnak be, és a mozgás idején felvett képet rögzítik addig, amíg a rögzítő eszköz telítettségét követően a felvett kép automatikusan törlésre kerül. Az alperesek 2005. március 26-án, 30-án, 31-én, továbbá április 1-jén, 2-án, 11-én, 23-án és 25-én a kamerák által rögzített, a felperest ábrázoló képeket megőrizték, illetve azokat a folyamatban lévő birtokháborítási eljárás irataihoz csatolták. A felperes a képmása felvételéhez és rögzítéséhez nem járult hozzá. Az I. és II.r. alperesek az ingatlanból elköltöztek, 2006. február 17-től kezdődően a kamerákat a II.r. alperes tulajdonrészén hasznélvezeti joggal rendelkező III.r. alperes működteti.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a kamerák folyamatos működtetésével és a képmása folyamatos rögzítésével, képmásához és a személyes adatok kezeléséhez fűződő jogait sértik. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a meglévő felvételek megsemmisítésére és rendelje el a jogsértés megszüntetéseként, hogy az alperesek a kamerákat helyezték át. Ezen túlmenően annak a megállapítását is kérte, hogy az alperesek a kamerák működtetésével birtokháborítást követnek el.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperesek a felperesről 2005. március 26-án, 30-án, 31-én, valamint április 1-jén, 2-án, 11-én, 23-án és 25-én hozzájárulása nélkül képfelvételt készítve megsértették a felperes képmáshoz és személyes adatok kezeléséhez fűződő személyiségi jogát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és a felperest az alperesek javára 14.000 forint perköltségben marasztalta. Az elsőfokú bíróság az alperesek terhére a jogsértést a Ptk. 80. § (1) bekezdés, illetve a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló

1992. évi LXIII. tv. (Avtv.) rendelkezései alapján, a Ptk. 83. § (1) bekezdés szerint állapította meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a képmással való visszaélés, illetve a képmásnak, mint személyes adatnak a kezeléséhez való jog sérelme a múltban már megtörtént cselekményt feltételez, vagyis azt, amikor a felperes képmását rögzítő felvétel ténylegesen elkészült. Önmagában az a körülmény, hogy az alperesek kamerát működtetnek, annak bizonyítása nélkül, hogy azzal folyamatosan rögzítik a felperes képmását, a jogsértés megállapítására nem ad lehetőséget. Miután a felperes az alperesek nyilatkozatával ellentétben nem bizonyította, hogy a sérelmes felvételeket az alperesek változatlanul birtokolják, elutasította az elkészült felvételek megsemmisítésére irányuló keresetet és azt is, hogy a bíróság az alpereseket a kamerák megszüntetésére, illetve áthelyezésére kötelezze. Rámutatott arra, hogy a jogsértés megszüntetésének módja az lehetett volna, hogy a felperes a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pont alapján kérje az alperesek eltiltását a további jogsértéstől. Ilyen keresetet azonban a felperes nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, kérve annak megváltoztatását és a jogsértés keresete szerinti megállapítását, továbbá kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket az elkészült felvételek megsemmisítésére, az alpereseket a további jogsértéstől tiltsa el és kötelezze az alpereseket a jogsértő állapot megszüntetésére.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta és a felperest az alperesek javára 12.000 forint fellebbezési költség megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet álláspontja szerint a felperes azzal, hogy a fellebbezésében kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, a keresetét megváltoztatta, amely a Pp. 247. § (1) bekezdés alapján kizárt. Ezért a másodfokú eljárásban nem volt arra lehetőség, hogy a bíróság az alpereseket a további jogsértéstől eltiltsa.

A másodfokú bíróság - az elsőfokú ítélettel egyezően - nem látott lehetőséget arra, hogy a kamerák működtetése miatt a folyamatos jogsértést megállapítsa, mert a perben nem állt rendelkezésre adat arról, hogy a felperes személyéről az igazolt eseteken túlmenően is további felvétel készült. Ezért jogsértés bizonyításának hiányában utasította el a felperesnek a folyamatos jogsértés megállapítására irányuló keresetét.

Az alperesek igazolták, hogy a jogsértő felvételeket megsemmisítették, így a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a felperest terhelte annak bizonyítása az okirati bizonyítékkal szemben, hogy a megsemmisítésre nem került sor, illetve további felvételek állnak az alperesek rendelkezésére. Ezt a felperes nem bizonyította, ezért

a keresetet ebben a vonatkozásban is helyesen utasította el az elsőfokú bíróság. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy a kamerák birtoklása önmagában nem jogsértő, így a személyhez fűződő jog védelmére alapítottan általános jogsértés megállapítására nincsen lehetőség.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek megfelelően a folyamatos jogsértés megállapítását, az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, illetve a jogsértő felvételek megsemmisítésének és a jogsértést megvalósító kamerák áthelyezésének elrendelését. A felperes felülvizsgálati álláspontja szerint az alperesek terhére a folyamatos jogsértés megállapítható, illetve a III.r. alperes által csatolt okirat alapján tévesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy a felvételek megsemmisültek. A III.r. alperes nyilatkozata az I. és II.r. alperesre egyébként sem hat ki. Ezen túlmenően állították, hogy a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és d) pont alapján a további szankciók alkalmazását is jogszabálysértően mellőzte a jogerős ítélet.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú ítéletnek a birtokháborítás megállapítására irányuló keresetet elutasító rendelkezését a felperes fellebbezéssel nem támadta, így az első fokon jogerőre emelkedett, továbbá az alperesek terhére az eseti jogsértéseket megállapító jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem nem érintette, ezért ezekkel a kérdésekkel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban nem foglalkozott.

A felülvizsgálati kérelem nagyobb részt, az alábbiak szerint alapos.

A jogerős ítélet a tényállást helyesen állapította meg, azonban tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek terhére csak azokban az esetekben állapítható meg a jogsértés, amikor a kamerák által rögzített felvételeket az alperesek kifejezetten megőrizték. A tényállásból megállapíthatóan a kamerák akkor kapcsolnak be, ha mozgást érzékelnek és ezt az érzékelésen túlmenően rögzítik is. Ezt a felvételt az adatrögzítő attól függően, hogy mikor telítődik, folyamatosan tárolja is. Nyilvánvaló, hogy a felperes a közös használatú területeken nem kizárólag azokban az időpontokban mozgott, amikor képmásának jogellenes felvételét és rögzítését a jogerős ítélet megállapította. A tényállásból megállapíthatóan a kamera minden olyan esetben felvette és rögzítette a felperes képmását is, amikor a felperes a kamerák látószögében mozgott. Miután a felperes a képmása felvételéhez és rögzítéséhez nem járult hozzá, az alperesek

minden olyan esetben jogsértést követtek el, amikor a felperes képmását felvették és rögzítették, függetlenül attól, hogy az eseményeket rögzítő felvételt utóbb az automatika letörölte, illetve azt az alperesek nem őrizték meg. Helyes ezért a felperes álláspontja, hogy a közös használatú területeken ily módon működtetett kamerákkal az alperesek folyamatos jogsértést követtek el és követnek el a továbbiakban is. Ezért a jogerős ítélet a folyamatos jogsértés elkövetésének megállapítására irányuló keresetet tévesen utasította el.

A felperes keresetében és felülvizsgálati kérelmében is 2004. őszét jelölte meg olyan kezdő időpontnak, amikor a jogsértő felvételeket rögzítő kamerák működtetése megkezdődött. Erre azonban egyértelmű adat nem áll rendelkezésre. Az azonban megállapítható, hogy az I. és II.r. alperesek elköltözéséig mindhárom alperes, azt követően pedig a III.r. alperes, mint a kamerákat működtető személy folyamatos jogsértést követtek el.

A jogerős ítélet ugyanakkor jogszabálysértés nélkül utasította el a felperesnek a dátumszerűen meghatározott felvételek megsemmisítése iránt előterjesztett keresetét, mert az alperesek tagadásával szemben a felperest terhelte a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján annak bizonyítása, hogy a felvételek megsemmisítése nem történt meg, az változatlanul az alperesek birtokában van. Nem annak van jelentősége, hogy a III.r. alperes nyilatkozott erről, hanem annak, hogy az alperesek a jogsértő felvételek birtoklását tagadták. Az alperesek annak bizonyítására, hogy a felvételek már nem állnak a rendelkezésükre, nem kötelezhetőek. A felperes pedig a felvételek meglétére vonatkozóan semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel.

Téves ugyanakkor a jogerős ítéletnek az az álláspontja, hogy a felperes a másodfokú eljárásban a Pp. 247. §-ába ütköző módon változtatta meg keresetét, kérve az alperesek eltiltását a további jogsértéstől. A Pp. 247. § (1) bekezdés b) pont szerint a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet, azonban ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a fél a keresetét felemelhesse. A felperes a személyhez fűződő jogai megsértésének megállapítását kérte. Sem ténybelileg, sem az alkalmazandó jog tekintetében a keresetét a másodfokú eljárásban nem változtatta meg. Az, hogy a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pont alapján kérte az alperesek eltiltását is a további jogsértéstől, kizárólag megengedett kereset felemelésnek minősült. Érdemben kellett ezért a felperes erre vonatkozó kérelmét elbírálni.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pont alapján a személyhez fűződő jog megsértése esetén a sérelmet szenvedett személy alanyi jogként követelheti a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől, különösen akkor, ha a jogsértés folyamatos cselekmény útján valósul meg.

A felperes a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pont alapján ugyancsak objektív szankcióként követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését. A folyamatos jogsértésre tekintettel nem mellőzhető e kereseti kérelem teljesítése. A sérelmes helyzet megszüntetésének megfelelő módja az, hogy a III.r. alperes, aki jelenleg már kizárólag egyedül működteti a felperes által csatolt vázrajzon 3-as, 4-es, 5-ös jelzéssel ellátott jogsértő felvételeket is készítő kamerákat, megszünteti e kamerák működtetését vagy a kamerákat oly módon helyezi át, hogy azok a közös használatra szolgáló területeken felvételt ne készíthessenek.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján részben hatályon kívül helyezte, a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperesek terhére a folyamatos jogsértés elkövetését megállapította, az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta, valamint kötelezte a III.r. alperest a jogsértő helyzet megszüntetésére.

Erre tekintettel megállapítható, hogy a felperes túlnyomórészt pernyertes lett. A felperes 21.000 forint kereseti és 24.000 forint fellebbezési illetéket lerótt. Ezt is figyelembe véve a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján kötelesek az alperesek egyetemlegesen a felperes részére első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási részköltséget megfizetni.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 36.000 forint felülvizsgálati eljárási illetékből pervesztességüknek megfelelően 30.000 forintot az alperesek egyetemlegesen, míg 6.000 forintot a felperes köteles az államnak, külön felhívásra, megfizetni a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13. § (2) bekezdés alapján.

Budapest, 2008. január 30.

Dr. Völgyesi Lászlóné sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros Mátyás sk. előadó bíró, dr. Kollár Márta sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő